

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
9 Пж 5280/22
18.08.2022. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Влаисављевић, као председника већа, судије Верице Смиљанић и судије Весне Вулевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца 1. „ENERGO CONSULTING POWER“ доо Нови Сад, ул. Привредникова бр. 6 и 2. АА из, ул., које заступа Стефан Горан Благојевић, адвокат из, ул., против туженог „УНИПРОМ“ доо Земун, ул. Батајнички пут бр. 3а, кога заступа Александар Тодоровић, адвокат из, ул., ради наплате уговорне казне, вредност предмета спора 50.000.000,00 динара, одлучујући о жалби тужилаца, изјављеној против решења Привредног суда у Београду П 1682/18 од 09.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.08.2022. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду П 1682/18 од 09.03.2022. године и спис предмета враћа се првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Првостепеним решењем одбијен је предлог тужилаца од 28.01.2022. године којим су тражили укидање клаузуле правноснажности и извршности издате на пресуду Привредног суда у Београду 36 П 1682/18 од 03.07.2019. године.

Благовременом жалбом тужиоци побијају наведено решење из свих законом предвиђених разлога. Указују да је првостепени суд погрешно закључио да је достављање другостепене одлуке пуномоћнику тужилаца „прибијањем на врата његове канцеларије дана 22.10.2021. године“ уредна достава другостепене одлуке, јер су пуномоћнику тужилаца и претходни поднесци достављени на исти начин током првостепеног поступка. Указује да достава другостепене одлуке, супротно одредбама Закона о парничном поступку, није извршена лично пуномоћнику тужилаца, јер се у конкретном случају не примењују одредбе члана 140. став 3. већ члана 141. Закона о парничном поступку којим је регулисана обавезна лична достава. Осим тога наводи да је првостепени суд два пута извршио доставу првостепене одлуке пуномоћнику тужилаца пробијањем на врата и то 26.11.2021. године и 19.01.2022. године док је потврду правноснажности и извршности издао 23.11.2021. године. Указујући и на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, предлаже да Привредни апелациони суд преиначи побијано решење или исто укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Одговор на жалбу није поднет.

Испитујући побијано решење на основу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба тужилаца основана.

Из стања у спису предмета произлази да је пресудом првостепеног суда П 1682/18 од 03.07.2019. године одбијен тужбени захтев тужилаца, те да је иста пресуда потврђена пресудом Привредног апелационог суда Пж 5885/19 од 09.09.2021. године. Тужиоци су поднели предлог за укидање потврде правноснажности и извршности наводећи да пуномоћнику тужилаца другостепена пресуда није уредно достављена. Првостепени суд утврђује да је другостепена пресуда пуномоћнику тужилаца прибијена на врата канцеларије 22.10.2021. године, а да је адвокат тужилаца на исти начин на који је примио другостепену пресуду, примао и сва остала писмена током поступка, укључујући и првостепену пресуду на коју је изјавио жалбу, као и налаз вештака и поднеске супротне стране, на које се у току поступка изјашњавао. Даље утврђује да је дана 23.11.2021. године издата потврда правноснажности и извршности првостепене пресуде. Предлог за укидање потврде правноснажности и извршности одбија, закључујући да је исти неоснован, будући да је пуномоћник тужилаца током целог поступка на исти начин примао сва писмена и позиве, након чега је предузимао правне и фактичке радње, што указује на закључак да је очигледно овакав вид доставе поште у свом пословању прихватио и практиковао, те да је по том принципу своју адвокатску делатност обављао.

Одлука првостепеног суда за сада се не може прихватити, јер не садржи разлоге о свим битним чињеницама, а неки од датих разлога су нејасни и противречни, чиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку.

Правилно првостепени суд полази од члана 136. Закона о парничном поступку којим је прописано да достављање пуномоћнику може да се изврши и предајом писмена лицу које ради у његовој адвокатској канцеларији или одраслом члану породичног домаћинства ако пуномоћник делатност обавља у стану.

Одредбом члана 140. Закона о парничном поступку прописано је да ако се лице коме се писмено доставља не затекне у свом стану, достављање се врши предајом писмена неком од његових одраслих чланова домаћинства који је дужан да прими писмено, а ако се достављање врши на радном месту лица коме се писмено доставља, а то лице се ту не затекне, достављање ће да се изврши лицу које на истом месту ради ако оно пристане да прими писмено. Ако достављање није могло да се изврши на овај начин достављање ће да се изврши прибијањем писмена на врата стана или просторије правног лица и тиме се сматра да је достављање извршено. Наведеним чланом регулисан је редован начин достављања писмена, али је чланом 141. Закона о парничном поступку регулисано у којим ситуацијама је обавезно лично достављање. Тако је наведеним чланом прописано да ће се тужба, решење о платном налогу, пресуда, решење против кога је дозвољена посебна жалба и правни лек доставити лично странци односно законском заступнику или пуномоћнику. Произлази да се за писмена наведена у члану 141. Закона о парничном поступку примењују посебна правила о обавезној личној достави.

У конкретном случају, првостепени суд утврђује да је пуномоћник тужилаца током поступка сва писмена, укључујући и првостепену пресуду примио прибијањем на врата адвокатске канцеларије, услед чега спорну доставу другостепене одлуке сматра уредном. Међутим, занемарује чињеницу да доставу прибијањем на врата закон не прописује за акте за које је предвиђена обавезна лична достава, а међу којима је и пресуда. Уколико се лице коме се писмено мора лично доставити, не затекне тамо где достављање треба да се изврши, под условом да је адреса тачна, достављач ће да остави обавештење да писмено може да се преузме у року од 30 дана од дана покушаног достављања а у ком случају се копија писмена истиче на огласној табли суда и по протеклу рока од 30 дана сматра се да је достављање извршено. Достава

предметне другостепене одлуке није извршена на наведени начин у складу са чланом 141. Закона о парничном поступку, па остаје нејасан закључак првостепеног суда да је пуномоћник тужилаца своје пословање био дужан да прилагоди оваквом начину доставе. Нејасан је закључак првостепеног суда да не постоји други начин путем кога је суд могао да врши уредну доставу пуномоћнику тужилаца, имајући у виду да је достава морала бити извршена у складу са одредбама члана 141. Закона о парничном поступку у случају да се пуномоћник тужилаца не затекне на адреси своје адвокатске канцеларије приликом достављања. Противречан је закључак суда да је достава другостепене пресуде уредна из разлога што је пуномоћник тужилаца током поступка поднеске и позиве за рочишта примао управо на тај начин што су му исти били прибијени на врата, будући да за поднеске и позиве није законом прописано обавезно лично достављање, већ је достављање могло бити уредно извршено у складу са чланом 140. Закона о парничном поступку, што не значи да је достављање пресуде могло бити извршено уредно на исти начин.

Ово су разлози због којих је првостепено решење укинута.

У поновном поступку првостепени суд ће о захтеву за укидање потврде правноснажности и извршности одлучити правилном применом одредаба члана 141. Закона о парничном поступку, а за своју одлуку даће јасне и потпуне разлоге.

Следом наведеног на основу члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци решења.

ТВ/МС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Татјана Влаисављевић, с.р.

За тачност отправка